

Mẫu chuyện về Hồ Chí Minh

BÁC KHÔNG THÍCH “CƯỠI NGỰA XEM HOA”

Hôm ấy tất cả mọi người đều đã có mặt để đợi Người về lại Pác Bó. Đồng bào các dân tộc trong trang phục mới nhất, đẹp nhất của mình đã tề tựu đông đủ. Ai cũng nóng lòng đợi Bác đến. Dọc hai bên đường, từ hang ra đường lớn cũng chật những người.

Biết là sớm và Bác sẽ phải đi ngựa trên đoạn đường dài mất khoảng chừng hai giờ nữa, vậy mà chúng tôi vẫn sốt ruột. Tôi, anh Quát, anh Thế Minh, anh Đại Lâm đi ngược trở ra để đón Bác giữa đường.

- Kia rồi, Bác về đến kia rồi!

Tôi sung sướng reo lên khi chợt thấy Người. Nhưng sao Bác lại không đi ngựa. Chúng tôi đã bố trí hai con ngựa tốt nhất để Bác đi kia mà. Người đang bước thoăn thoắt, vừa đi vừa nói chuyện với mọi người.

Không nén được xúc động, chúng tôi chạy ào đến. Chợt nhớ ra Bác không ưa những tình cảm quá ủy mị, nhất là đối với một người chỉ huy quân sự như tôi. Đối với một quân nhân, Bác vẫn thường nhắc nhở phải giữ vững lễ tiết, quân phong, quân kỷ. Tôi liền đứng nghiêm, hai gót giày đập vào nhau, đưa tay lên vành mũ chào, báo cáo với Bác:

- Báo cáo Bác, cháu là Đàm Quang Trung, cùng các đồng chí Đại Lâm, Thế Minh, Quát được đồng bào cử ra đón Bác. Kính chúc Bác và các đồng chí trong đoàn mạnh khỏe!

Bác nhìn tôi trong tư thế quân nhân ấy một lúc, rồi Người hô đồng dục:

- Nghỉ!

Bác hỏi tôi luôn:

- Các chú đi đón Chủ tịch nước mà "không kèn, không trống", giản đơn thế này thôi à?

Rồi Bác cười vui vẻ. Chúng tôi vây quanh Bác. Cùng đi với Bác còn có các anh Tổ Hữu, Nguyễn Khai, Lê Quảng Ba, Hồng Kỳ, Trung Lâm và một số anh nữa.

Đi một đoạn Bác hỏi tôi:

- Chú được mấy con rồi?

- Thưa Bác, hai cháu rồi ạ. Một gái, một trai ạ!

- Đã hai rồi, nhanh thế đấy?

Người dừng lại chỉ tay lên ngọn núi cao nhất trước mặt nói:

- Mới ngày nào chú còn là một thanh niên. Có phải ngọn núi kia hồi trước Bác với chú ở đó không nhỉ?

- Dạ thưa Bác, đúng là ngọn núi ấy ạ.

Đi một đoạn đường nữa, thấy một phiến đá bên đường, Bác bảo mọi người ngồi nghỉ giải lao. Sợ Bác mệt tôi vội nói:

- Thưa Bác, chúng cháu đã có ngựa để Bác đi cho đỡ mệt ạ!

- Các chú đông vui thế này mà chỉ có hai con ngựa, ai đi ai không. Hơn nữa, trở về đây, Bác không thích "cưỡi ngựa xem hoa".

(Theo đồng chí Đàm Quang Trung)

(Trích "Bác Hồ viên ngọc quý của mọi thời đại". Sách hiện đang sẵn sàng phục vụ tại Thư viện tỉnh Đồng Tháp. Phòng đọc: KAVL17.8376, Phòng mượn: MEVV16.5052 - 5053)

